

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 13. grudnia 1898.

Treść: *M* 220. Rozporządzenie, dotyczące się egzaminu praktycznego do służby konceptowej w prokuraturach skarbowych.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1898,

tyczące się egzaminu praktycznego do służby konceptowej w prokuraturach skarbowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 29. listopada 1898 wydają się następujące postanowienia co do egzaminu do służby konceptowej w prokuraturach skarbowych, przepisanego w Instrukcyi służbowej dla prokuratoryi skarbowych (§. 5, II lit. b rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41).

§. 1.

Egzamin do służby konceptowej w prokuraturach skarbowych obejmować ma w ogóle — z wyłączeniem umiejętności, będących przedmiotem egzaminu adwokackiego i z wyjątkami w §. 2gim wzmiankowanymi, ustawy i urzędzenia dla administracji politycznej i skarbowej łącznie z ustawą o przestępstwach defraudacyjnych a mianowicie w tych zakresach, w których znajomość owych ustaw i przepisów jest prokuratorom w ich zawodzie potrzebna.

Przeto przy zadawaniu pytań wyłączone są w pierwszym rzędzie wszystkie postanowienia szczegółowe ważne tylko dla służby administracyjnej wykonawczej politycznej i skarbowej.

§. 2.

Pytania zadawać się mające na tym egzaminie rozciągać się winny w szczególności na następujące przepisy i ich praktyczne stosowanie:

I. Ustawy, rozporządzenia i przepisy odnoszące się bezpośrednio do zawodowych czynności prokuratoryi skarbowych (instrukcja służbowa).

II. Postanowienia ustawowe i wszelkie inne przepisy, których przedmiotem są ostrożności przestrzegać się mające w ogóle przy sporządzaniu kontraktów i dokumentów prawnych (przezorność prawnicza), jakoteż postanowienia osobne istniejące na polu prawa cywilnego, postępowania sądowego, egzekucyjnego i zabezpieczającego a dotyczące się podmiotów prawnych, których prokuratura skarbowa ma zastępować i jej funkcyonaryuszów.

III. Przepisy dotyczące się służącego państwu prawa opuszczenia i bezdziedziczności.

IV. Zasady postanowień ustawowych co do podatków bezpośrednich, jakoteż ważniejsze przepisy o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego.

V. Zasady ustawy o należytościach, jakoteż ustaw i rozporządzeń do niej dodatkowo ogłoszonych, tudzież najważniejsze pozycje taryfy należytości i prawidła, dotyczące się opłat od spadków na szkoły lub jakiegokolwiek innych dopłat ustawowych na rzecz zakładów publicznych.

VI. Zasady przepisów o poborach pośrednich, cłach i monopoliach z szczególnym względem na okoliczności, w których nastaje obowiązek uiszczenia opłaty, na Władzę przypisującą i na tok instancji, na ustawowe prawa zastawu, gdyby istniały, zabezpieczenia, odpowiedzialność i ugody.

VII. Ustawa o przestępstwach defraudacyjnych pod względem zasad prawa materialnego a zwłaszcza postanowień co do ustawowego prawa zastawu, odpowiedzialności i zabezpieczeń. Co się tyczy prokuratoryi skarbowej w Zadarze, przedmiotem egzaminu pod względem przekroczeń defraudacyjnych mają być postanowienia obowiązujące w tej mierze w Dalmacyi.

VIII. Ustawy zasadnicze państwa, przepisy o służbie państwa, o organizacyi, podziale i zakresie działania Władz i urzędów administracyi publicznej.

Przepisy dotyczące się Trybunału państwa i Trybunału administracyjnego, postanowienia co do rozgraniczenia właściwości sądów, Władz administracyjnych państwa i takichże Władz autonomicznych.

Przepisy dotyczące się postępowania administracyjnego i egzekucji politycznej.

IX. Ustawodawstwo wyznaniowe z szczególnym względem na przepisy o patronacie i o konkurencji kościelnej, przepisy o fundacjach, jakoteż zasady postanowień o zarządzie szkół ludowych a w szczególności o organizacji Władz szkolnych (ustawy o nadzorze nad szkołami) i o utrzymywaniu szkół ludowych.

X. Ustawodawstwo gminne, jakoteż przepisy o reprezentacjach powiatowych, o obszarach dworskich i o stosunku kolonów, o ile przepisy te obowiązują w tem miejscu, w którym egzaminowany kandydat będzie służył.

XI. Prawo wodne i prawo wywłaszczenia, jakoteż najważniejsze postanowienia, dotyczące się budownictwa i spraw drogowych.

XII. Zasady postanowień ustawowych co do odpowiedzialności poczty i kolei żelaznych.

XIII. Zasady ustawodawstwa o taksie wojskowej, przepisów o kwaterunku wojska, jakoteż postępowania przy dochodzeniu roszczeń do wynagrodzenia wnoszonych przez zarząd wojskowy i ważniejsze postanowienia co do obrębu miejsc ufortyfikowanych, o ile przepisy te obowiązują w miejscu, w którym dotyczący kandydat będzie służył.

§. 3.

O ile chodzi o przepisy ustawodawstwa krajowego lub o inne przepisy szczególne, przeznaczone nie dla wszystkich krajów, pytania zadawać należy tylko z przepisów obowiązujących w okręgu urzędowym owej prokuratury skarbowej, w której egzaminowany kandydat pełni obowiązki.

Przedmiotem egzaminu mają być nadto wszelkie przepisy, które w przyszłości będą wydane, nie dające zaliczyć się pod I aż do XIII, o ile są ważne dla służby w prokuraturach skarbowych.

§. 4.

Prawo zdania egzaminu do służby koncepcyjnej w prokuraturach skarbowych mają ci urzędnicy koncepcyjni, którzy wykażą, że najmniej przez dwa lata bez przerwy pełnili w sposób zadawalający obowiązki w służbie przy prokuratury skarbowej. W okres ten wliczać należy praktykę jednoroczną odbyłą z pomyślnym skutkiem w trybunale.

Ministerstwo skarbu może wyjątkowo pozwolić, żeby w ten okres sprawowania obowiązków wli-

czono także wszelką inną praktykę sądową lub praktykę koncepcyjną odbyłą w sposób zadawalający u Władzy politycznej rządowej lub u Władzy skarbowej w zakresie najwięcej aż do jednego roku, albo praktykę odbyłą u adwokata tutejszo-krajowego w zakresie najwięcej aż do sześciu miesięcy.

O ile innym osobom można dozwolnić zdawania egzaminu do służby w prokuraturach skarbowych, postanawia w każdym z osobna przypadku Ministerstwo skarbu.

§. 5.

Egzamin do służby w prokuraturach skarbowych zdawać należy w prokuraturach skarbowych a mianowicie zdawać go mają urzędnicy prokuratury skarbowej:

wiedeńskiej, linzkiej i salzburskiej, w prokuratury skarbowej wiedeńskiej;
lwowskiej (krakowskiej) i czerniowieckiej, w prokuratury skarbowej lwowskiej;
praskiej, w prokuratury skarbowej tamże;
berneńskiej, tamże;
gradeckiej, tryestyńskiej, celowieckiej i lublańskiej, w prokuratury skarbowej gradeckiej;
innsbruckiej, tamże;
zadarskiej, tamże.

§. 6.

Komisja egzaminacyjna składa się z przełożonego tej prokuratury skarbowej, w której egzamin ma się odbywać, będącego jej przewodniczącym i z czterech komisarzy egzaminacyjnych, tymi zaś są sądowy asesor sądu wyższego do spraw defraudacyjnych, którego wyznacza prezydent tego sądu i po jednym radcy Władzy politycznej krajowej, dyrekcji skarbowej krajowej i prokuratury skarbowej, których prezydya a względnie przełożeni tych Władz wyznaczają. O ile na miejsce ostatniego komisarza egzaminacyjnego w pojedynczych szczególnych przypadkach powołany być ma radca tej prokuratury skarbu, do której należy kandydat zdający egzamin, postanawia Ministerstwo skarbu. W prokuratury skarbowej w Zadarze miejsce sądowego asesora sądu wyższego do spraw defraudacyjnych zajmować ma drugi radca tejże prokuratury.

Gdyby prokuratora skarbowego, przeznaczonego na przewodniczącego komisji egzaminacyjnej zasza przeszkoda a odłożenie egzaminu było rzeczą niemożliwą, zastępca jego winien postarać się u Ministerstwa skarbu o rozstrzygnięcie, kto ma przewodniczyć.

§. 7.

Prośbę o pozwolenie złożenia egzaminu do służby w prokuraturach skarbowych, podaje urzędnik prokuratury skarbowej drogą służbową i winien wystosować ją do tej prokuratury skarbowej,

która według §. 5 jest do słuchania egzaminu powołana; prokuratory skarbowe, do której związku służbowego petent należy, jeżeli u niej nie odbywają się egzamina, posyła prośbę do tej prokuratury skarbowej, która jest do tego przeznaczona.

O przypuszczeniu do egzaminu orzeka przewodniczący komisji egzaminacyjnej. Przeciwno odrzuceniu prośby wolno w przeciągu dni 14 wnieść zażalenie do Ministerstwa skarbu.

Petenci nie będący urzędnikami prokuratury skarbowej podawać mają prośby do Ministerstwa skarbu, które, jeżeli ich do egzaminu przypuszcza, wyznacza zarazem prokuraturę skarbową, w której mają go złożyć.

§. 8.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza terminy egzaminu, który odbyć się ma najprzód piśmiennie a następnie ustnie i wcześniej uwiadamia o nich prezydya Władz mających przysłać delegatów, ażeby to uczyniły.

§. 9.

Egzamin piśmienny polega na wypracowaniu opinii prawniczej co do pewnej sprawy wiszącej w prokuratury skarbowej a zawierającej w sobie kwestye prawne z zakresu jednej z tych materii, które wyszczególnione są w §. 2.

Przedmiot wybiera przewodniczący komisji. Wybierając zadanie piśmienne, wypracować się mające pod nadzorem urzędnika konceptowego prokuratury skarbowej, któremu przewodniczący poruczy doglądanie kandydata, winien przewodniczący mieć wzgląd na to, żeby kandydat pospolitych zdolności mógł je całkiem skończyć w przeciągu najwięcej ośmiu godzin.

Kandydatowi należy dać do użytku odnośne księgi praw, zbiory przepisów i rozstrzygnięć.

Inna pomoc nie jest dozwolona.

§. 10.

Kandydat winien tego samego dnia, zanim opuści lokal urzędowy, oddać wypracowanie piśmienne funkcyjarszowi, któremu przewodniczący doglądanie go poruczył, on zaś, dopisawszy na niem czas odbioru, wręczyć je ma przewodniczącemu, który jeszcze przed egzaminem ustnym nastreńczyć ma komisarzom egzaminacyjnym sposobność do przejrzenia wypracowania piśmiennego.

Zdanie sprawy z wyniku egzaminu piśmiennego, co stać się ma przy wydawaniu uchwały względem wyniku całego egzaminu, porucza się komisarzowi egzaminacyjnemu należącemu do pocztu prokuratury skarbowej.

§. 11.

Egzamin ustny nie powinien trwać dłużej jak dwie godziny.

Przewodniczący, który w akcie egzaminacyjnym może brać udział przez zadawanie pytań, jakoteż każdy komisarz egzaminacyjny należący do pocztu prokuratury skarbowej, ma prawo zadawać pytania ze wszystkich zakresów programu egzaminacyjnego. Zresztą każdy komisarz egzaminacyjny ograniczyć się ma tylko do swojego wydziału.

Jednakże sądowemu asesorowi Sądu wyższego do przekroczeń defraudacyjnych, zasiadającemu w przymocie komisarza egzaminacyjnego, wolno egzaminować także z materii wyszczególnionych w §. 2, ustęp II, III, XI i XII.

Kandydatów, nie będących urzędnikami prokuratury skarbu, nie egzaminuje się z przepisów wzmiankowanych w ustępie pierwszym §. 3go.

Na egzaminie ustnym można żądać od kandydata krótkiej relacji o wypracowaniu piśmiennem, które oddał, ażeby tym sposobem nastreńczyć komisji egzaminacyjnej sposobność do przekonania się o gruntowności i właściwości sądów kandydata o przedmiocie.

Pytania zadawać należy z jak najwięcej zakresów programu egzaminacyjnego, ażeby można było ocenić uzdolnienie umysłowe kandydata, tudzież zakres jego wiadomości teoretycznych i praktycznych.

§. 12.

Przewodniczący czuwać ma nad tem, żeby przy zadawaniu pytań nie wykraczano poza granice w rozporządzeniu niniejszem zakreślone.

§. 13.

Odpowiedni urzędnik konceptowy prokuratury skarbowej spisać ma protokół egzaminu, w którym zamieścić winien pytania na egzaminie ustnym zadane.

Gdy się egzamin ustny skończy, odpowiedź na każde z osobna pytanie ma być przez dotyczących komisarzy egzaminacyjnych oceniona i ocena w protokole zanotowana.

§. 14.

Następnie przystąpić należy do wydania uchwały co do wyniku całego egzaminu.

Najprzód ocenia się piśmienne wypracowanie kandydata a to na podstawie opinii, którą wydać ma referent, następnie zakres wiadomości pozytywnych a nakoniec uzdolnienie szczególnie do służby w prokuratury skarbowej.

Uchwałę wydaje się bezwzględną większością głosów; przewodniczący daje głos swój na samym końcu.

§. 15.

Komisya egzaminacyjna winna ze względu na ogólny wynik całego egzaminu orzec, czy kandydat ma czy nie ma być aprobowany.

Pytanie, czy kandydat ma otrzymać stopień „z odznaczeniem“, poddaje się pod głosowanie tylko w takim razie, jeżeli kandydat został aprobowany jednogłośnie.

Wynik głosowania zapisać należy w protokole egzaminu, który podpisać mają wszyscy członkowie komisji, tudzież przybrany sekretarz.

Wynik oznajmia się kandydatowi niezwłocznie.

§. 16.

Przeciwko orzeczeniu komisji egzaminacyjnej żaden środek prawny nie jest dopuszczalny.

§. 17.

Jeżeli nie sam prokurator skarbowy przewodniczył na egzaminie, przewodniczący przekłada mu akt egzaminu z uchwałą co do wyniku egzaminu.

Jeżeli kandydat należy do innej prokuratury skarbowej a nie do tej, w której zdawał egzamin, o uchwale komisji uwiadamia się jego prokuraturę skarbową.

§. 18.

Kandydatowi wydaje się na żądanie świadectwo egzaminu, w którym zapisać należy, czy apro-

bowany został jednogłośnie czy większością głosów a względnie, czy otrzymał cenzurę „z odznaczeniem“.

§. 19.

Jeżeli kandydat nie zdał egzaminu do służby konceptowej w prokuratury skarbowej, komisya orzeka według swobodnego uznania, po jakim czasie egzamin może być ponowiony.

Reprobuje się najmniej na trzy miesiące a najwięcej na rok.

Uchwałę w tym względzie wydaną oznajmia się kandydatowi razem z oznajmieniem o wyniku egzaminu.

Przeciwko tej uchwale żaden środek prawny nie jest dopuszczalny.

Egzamin można ponowić tylko raz.

§. 20

W przypadkach na względy zasługujących, Ministerstwo skarbu może tym kandydatom, którzy egzamin do służby konceptowej w prokuratury skarbowej musieli zdawać przed komisją egzaminacyjną znajdującą się nie w siedzibie tej prokuratury skarbowej, do której należą, przyznać zwrot kosztów podróży, jakie ponieśli przez zdawanie egzaminu a to w całkowitym lub częściowym wymiarze istniejącymi przepisami ustanowionym.

Kaizl r. w.